

Í Vikuskiftis Sosialinum í komandi viku varpa vit ljós á figgjarligu støðuna á Landssjúkrahúsinu seinastu árinu, og vit samanbera játtanina til føroyska sjúkrahúsverkið við játtanir til onnur sjúkrahúsverk í grannalondum okkara

DEILDIR Á LANDSSJÚKRAHÚSINUM

- + Anæsteseideild (*doyving*)
- + Apopleksi deild
- + Barnadeild
- + Bráðmóttøka og skaðastova
- + Ergoterapi
- + Eygnadeild
- + Føðideild
- + Fysioterapi
- + Hjarta- og lungnadeild
- + Intensiv deild
- + Ljósmeðrætænasta
- + Medisinsk seingjardeild
- + Medisinskt ambulatorium
- + Oyrna-nasa-hálsdeild
- + Psykiatri børn- og ung
- + Psykiatri økiseind
- + Psykiatrisk dageind
- + Psykiatrisk demens dageind
- + Psykiatrisk ergoterapi eind
- + Psykiatrisk fysioterapi
- + Psykiatrisk opin dageind
- + Psykiatrisk viðgerðar eind
- + Psykiatrisk sambýli
- + Rannsóknarstovan
- + Røntgendeild
- + Sjúkraflutningstænastan
- + Skurð ambulatorium
- + Skurðeild
- + Skurðviðgerðardeild
- + Tannlæknastovan
- + Uttanlandstænastan

Jan Rasmussen, lækni og serlæknalesandi saman við familju síni.

Vit sakna eina visjón

– Á so at siga øllum deildum í heilsuverkinum í Føroyum er ein kensla av mœði at hóma. Fólki eru ógvuliga sperd, og siggja ongan glotta fyri framman. Heilsuáráðið og leiðslan á Landssjúkrahúsinum lyfta ikki sína uppgávu, heldur Jan Rasmussen, lækni á medisinsku deild á Landssjúkrahúsinum

BARBARA HOLM

Seinastu mánaðirnar hava fleiri starvsfólk innan heilsuverkið í Føroyum rópt varsko. Ein teirra er Jan Rasmussen, sum seinastu árinu hevur starvast á medisinsku deild á Landssjúkrahúsinum, og sum nú er í gongd við at útbúgva seg sum serlækni innan hjartasjúkur.

Kritikkurin og ónøgðin frá starvsfólkum í heilsuverkinum má takast í størsta álvara, tí vandin er veruligur.

Heilsuverkið og øll starvsfólk innan økið stremba eftir at halda norðurlendskan standard, men tað er trupult, tá ið serlæknar mangla innan ávís stór sjúkuøki.

– Tær sergreinar og sjúkuøkini, sum ikki hava serlækna, hava heldur onga trygd fyri, at støðið á viðgerðunum er nøktandi. Ein serlækni er útbúgvinn til at vita júst hvat krevst innan sítt fakøkið, og kann samstundis tryggja, at alt, sum ferð fram á deildini, livur upp til norðurlenska støðið, greiður Jan Rasmussen frá.

Tað eru ávís sjúkuøki, sum als ikki hava serlækna, og har kann trygðin vera í vanda. Meðan innan onnur sjúkuøki snýr tað seg mest um trivna og arbeidsumstøður hjá serlæknunum.

– Ávísar sergreinar hava til dømis bert ein serlækna, meðan tær kanska áttu at havt fyra. Og tað viðførir, at tann eini serlæknin er fullkomiliga bundin at sínum starvi. Fer hann frá arbeiðinum eina løtu, so eru uppgávurnar alt ov nógv í tali, tá ið hann kemur aftur, greiður Jan Rasmussen frá.

Tað er ein ógilig ábyrgd, sum fylgir við, tá ið tú ert einsamallur

Tær sergreinar og sjúkuøkini, sum ikki hava serlækna, hava heldur onga trygd fyri, at støðið á viðgerðunum er nøktandi

serlækni innan eina sergrein. Og arbeidsbyrðan er eisini alt ov tung. Tað viðførir, at trivnaðurin á ymsu deildunum ikki er góður.

– Vit hava sæð dømi um, at onkur sergrein hevur fingið tað normeraða talið av serlæknum, og tá broytist trivnaðurin og harvið arbeidslagið beinan vegin, sigur Jan Rasmussen.

Samstundis er vansin við at bert hava ein serlækna á ymsu økjum, at læknarnir ikki føla, at teir mennast í sínum yrki, og samstundis, at fakligu umstøðurnar og tað kjak, sum eigur at hoyra til eitt fakøkið, ikki eru til staðar.

Kundu gjørt tað gott

Ein orsök til, at starvsfólk innan heilsuverkið hava víst á sína ónøgð alment seinastu tíðina er, at tey siggja fyri sær, at tað ber til at gera heilsuverkið so nógv betur enn tað er í dag. Tað skal bert nakað av málrættaðari planlegging til.

– Tað undrar meg, at Heilsuáráðið ikki hevur nakra tilvit-

aða ætlan við heilsuverkinum, men bert tekur tilvildarligar avgerðir. Tað tykist mest sum, at Heilsuáráðið ikki kennir til tær rellu av bjóðingarnar í sjúkrahúsverkinum, sigur Jan Rasmussen.

Hann vísir á, at um Heilsuáráðið og leiðslan á Landssjúkrahúsinum høvdu eina greiðari fatan av avbjóðingunum í dag, og lögdu eina visjónsætlan fyri heilsuverkið, so hevði ivaleyst verið lættari at fingið læknar til Føroya og samstundis hildið uppá tey starvsfólk, sum eru í Føroyum í dag.

– Um politikararnir tóku trupulleikan í álvara, so høvdu teir ivaleyst lagt eina miðvísa ætlan fyri hvussu man fær serlæknar til Føroya. Tað er neyðugt at seta seg beinleiðis í samband við teir læknar, sum vit hava tørv á her, tí annars koma teir ikki, sigur Jan Rasmussen.

Samstundis vísir Jan Rasmussen á, at vit í dag hava føroyskar serlæknar, sum búgva í Føroyum, men sum arbeida uttanlands, tí umstøðurnar eru betur.

– Lønarlagið skal sjálvandi vera tað sama í Føroyum sum aðrastaðni. Men lønin er ikki tað alt avgerandi. Týðningarmest fyri meg og eg vænti fleiri við mær er, at arbeidsumstøðurnar eru nøktandi, vísir Jan Rasmussen á.

Niðurstøðan hjá Jan Rasmussen er, at starvsfólk í heilsuverkinum í dag kenna tað ikki sum, at tey strekkja til í sínum starvi, tí arbeidshyrðan á hvørjar deild sær er ov stór. Men vit hava góðar møguleikar í Føroyum – tað krevur tó, at politikararnir leggja eina greiða ætlan fyri hvørjar raðfestingar teir vilja gera innan sjúkrahúsverkið komandi árinu.

BARBARA@SOSIALURIN.FO